

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ТА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

По-друге, ГА ООН підтверджує, що ті самі права, які людина має в офлайновому середовищі, повинні також захищатися і в онлайновому середовищі, включаючи право на недоторканність приватного життя (тобто мається на увазі заборона втручання в приватне життя у тому числі в процесі автоматизованої обробки персональних даних).

Нарешті, ГА ООН закликає усі держави поважати і захищати право на недоторканність приватного життя, а також вживати заходів, з тим, щоб покласти край порушенням цих прав і створити умови для запобігання таким порушенням, у тому числі шляхом забезпечення того, щоб національне законодавство, яке цього стосується, відповідало їх міжнародним зобов'язанням по міжнародному праву прав людини.

Список використаних джерел:

1. Постанова Верховної Ради України від 31.03.2016 р. № 1073-VIII «Про Рекомендації парламентських слухань на тему: «Реформи галузі інформаційно-комунікаційних технологій та розвиток інформаційного простору України»» // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016, № 17, ст.191.
2. Резолюція Генеральної Асамблеї ООН «Право на недоторканність приватного життя в цифрове століття» від 18.12.2013 р. № A/RES/68/167 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<https://undocs.org/ru/A/HRC/68/167>
3. Резолюція Генеральної Асамблеї ООН «Право на недоторканність приватного життя в епоху цифрових технологій» від 18.12.2014 р. № A/RES/69/166 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<https://undocs.org/ru/A/HRC/69/166>

Федичканич А.В., курсант 2-го курсу ННІ № 3 НАВС
Науковий керівник: кандидат юридичних наук
доцент кафедри публічного управління та
адміністрування НАВС, **Волох О.К.**

ПОВНОВАЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ТА ЗАПОБІГАННЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ

Домашнє насильство залишається однією з найгостріших соціальних проблем. В Україні воно є латентним явищем, яке виходить на поверхню тільки тоді, коли приховувати проблему вже неможливо. Домашнє насильство зумовлює значні медико-демографічні втрати, що визначаються безповоротними втратами населення, отриманням тяжких травм та інвалідизацією постраждалих, погіршенням репродуктивного здоров'я та імовірністю тривалих психологічних розладів у жертв насильства. Окрім безпосередньої шкоди для здоров'я постраждалих, насильство в сім'ї має вагомі суспільні наслідки, які вимірюються економічними збитками, пов'язаними з непрацездатністю потерпілих, вартістю функціонування системи державних послуг для жертв насильства тощо. Не менш вагомими є нематеріальні збитки, пов'язані з психологічними наслідками пережитого

наси́льства для дітей, які стали його свідками. Це визначає високу актуальність досліджень проблематики домашнього насильства в Україні, наукового пошуку найбільш ефективних механізмів запобігання насильству.

Термін «наси́льство», згідно «Словника російської мови» С. Ожегова, може тлумачити як: «1) примушення, утиск, тиск, натиск, застосування фізичної сили; 2) примусова дія на кого-небудь; 3) утиск, беззаконня» [1]. Під насильством зазвичай розуміють: побиття; сексуальне насильство; знущання; брудні лайки, образи; приниження; маніпулювання; присилування; моральний та психологічний тиск; примус; звинувачення, формування почуття провини; безпідставне покарання; насильне обмеження, в тому числі й інформаційне; ігнорування; ізоляція (наприклад, заборона працювати); економічний контроль; насилля на національному ґрунті; примус до шлюбу; насилля на релігійному ґрунті; сексуальні домагання; зґвалтування; примус до проституції; секс-продаж; державний тиск; фемінізація бідності; домашнє насильство.

Відповідно до положень Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» домашнім насильством є діянн́я (дії або бездіяльність) фізичного, сексуального, психологічного або економічного насильства, що вчиняються в сім'ї чи в межах місця проживання або між родичами, або між колишнім чи теперішнім подружжям, або між іншими особами, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах чи у шлюбі між собою, незалежно від того, чи проживає (проживала) особа, яка вчинила домашнє насильство, у тому самому місці, що й постраждала особа, а також погрози вчинення таких діянн́ь.

З метою посилення запобігання та протидії домашньому насильству силами правоохоронних органів Законом передбачено розширення повноважень Національної поліції України. Так, до повноважень Національної поліції віднесено прийом і розгляд заяв та повідомлень про вчинення домашнього насильства, у тому числі розгляд повідомлень, що надійшли до кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей. До нових повноважень поліції віднесено анулювання дозволів на право придбання, зберігання, носіння зброї та боєприпасів їх власникам у разі вчинення ними домашнього насильства, а також вилучення зброї та боєприпасів у порядку, визначеному законодавством. Поліцейські можуть проникати до житла особи без вмотивованого рішення суду в невідкладних випадках, пов'язаних із припиненням вчинюваного акту домашнього насильства, у разі безпосередньої небезпеки для життя чи здоров'я постраждалої особи. До спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству належать: 1) терміновий заборонний припис стосовно кривдника; 2) обмежувальний припис стосовно кривдника; 3) взяття на профілактичний облік кривдника та проведення з ним профілактичної роботи; 4) направлення кривдника на проходження програми для кривдників.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ТА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

Не дивлячись на те, що законодавство про попередження насильства в сім'ї наділяє нас досить широкими можливостями щодо звернення до органів та установ за допомогою у ситуації сімейного насильства, це питання все ще гостро стоїть як соціальна проблема, яка потребує детальнішого вивчення з метою більш ефективного врегулювання.

Отже, на сьогоднішній день проблема домашнього насильства в Україні посідає досить значне місце. Законодавство у сфері протидії та запобіганню домашньому насильству реформується та удосконалюється шляхом розширенням кола повноважень правоохоронних органів, зокрема Національної поліції, щодо врегулювання даної проблеми, однак, воно стане ефективним інструментом захисту від насильства в родині лише за умови широкого доступу до інформації із проблеми профілактики насильства в сім'ї, плідного співробітництва громадських організацій та органів влади й місцевого самоврядування, а також активної протидії кожного з нас в цьому принизливому для людської гідності явищу.

Список використаних джерел:

1. Ожегов С.И. Словарь русского языка / Под ред. члена-корр. АН СССР Н. Ю. Шведовой. – М. : «Русский язык», 1989. – 679 с.
2. Закон України від 07.12.2017 р. № 2229-VIII «Про запобігання та протидію домашньому насильству» // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2018, № 5, ст.35.
3. Дмитренко М.І. Попередження насильства в сім'ї: Метод. рекомендації / М.І. Дмитренко, М.В. Тропінін, П.О. Власов. – Дніпропетровськ : Юрид. ін-т МВС України, 2001.

Чурсіна О.І. курсант 2-го курсу ННІ № 3 НАВС
Науковий керівник: кандидат юридичних наук
доцент кафедри публічного управління та
адміністрування НАВС, **Волох О.К.**

ЗАСТОСУВАННЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ У СФЕРІ ЗАХИСТУ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ

Створенням Єдиного державного демографічного реєстру (далі – Реєстр), навіть і з належним ступенем захисту інформації, спотворено концептуальне спрямування і сутність статті 3 Конституції України щодо зобов'язань держави перед людиною як найвищої соціальної цінності, а не навпаки – людини перед державними органами.

Реєстр є, за визначенням, інформаційно-телекомунікаційною системою, в якій здійснюється автоматизована обробка персональних даних. Відтак, законодавство, яким запроваджено цей Реєстр, повинно відповідати правовим (і в тому числі європейським) стандартам у сфері захисту персональних даних.